

[Simonsen (Aarhus).]

gennemføre Mælkekontrol paa en hensynsfuld og lempelig Maade; men det maa siges, at en virkelig Mælkekontrol naas ikke uden en gennemført Staldhygiejne, og uden at der gennemføres Besætningskontrol, Dyrlægekontrol med Besætningerne i Gaardene eller Produktionsstederne, hvilket er en Betingelse for en virkelig Mælkekontrol. Jeg har allerede nævnt, at Lovforslaget fremsættes for at hindre Tilførsel af syg og uren Mælk til Mejerier og Eksportmælkefabrikker. Enhver vil forstaa, at det er en Betyggelse baade for de udenlandske Kunder og for Forbrugerne herhjemme, at der ikke kan rejses Tvivl om, at der er en effektiv Kontrol baade med Kobesætningerne og med Mejerierne; det er ikke mindst af Betydning i vanskelige Tider, hvor det gælder om at være om sig for at forøge Eksporten. For øvrigt er det, der tilsigtes her, det samme, som man allerede har ved Kontrollen med Kød og Flæskeprodukter.

Endvidere tilsigter Forslaget at fastsætte mere ensartede Regler for Dyrlegetsyn efter Sundhedsvedtægter samt at drage visse Grænser for Kommunernes Ret til gennem Sundhedsvedtægten at begrænse Mælktilførselen udefra. Det forudsættes altsaa, at en Kommune kan være tilbøjelig til at drage for snævre Grænser, men det vil man altsaa nu faa en Mulighed for at hindre.

Jeg kan ikke dele det Syn, der er blevet udtrykt her, at det skulde være betydningsløst at ofre Penge paa gennem Oplysning at tilvejebringe større Forstaaelse af, at der bør være rent i Staldene. Der søges tilvejebragt 20 000 Kr. aarligt, hvoraf Staten skal stille de 10 000 Kr. til Raadighed, og for disse Penge kan der holdes oplysende Foredrag, fremvises Film o. s. v. Det forekommer mig, at dette er en Støtte til de Bestræbelser, der hidtil har været udfoldet fra Mejerier og forskellige Landbrugere, der har haft Forstaaelsen af, at der trænges til det bedst mulige Kendskab til, hvilken Betydning Renlighed har. Det er et Bidrag til Fremme af Mælkehygiejnen, og det synes jeg er af meget stor Betydning; jeg forstaaer ikke, at man fra den Side, der særlig gør Fordring paa at repræsentere Landbruget, ikke vil modtage et saadant Tilbud med Velvillie.

I adskillige Købstæder er der indført Kontrol med de Besætninger, hvorfra der leveres Mælk, og denne Kontrol udøves sammen med en Laboratorieundersøgelse, der foregaar samtidig som en yderligere Kontrol. En Laboratorieundersøgelse alene er ikke tilstrækkelig og kan heller ikke gen-

nemføres i Praksis saaledes, at den kan virke tilstrækkelig hurtigt. Under Slagtninger kan man foretage de nødvendige Kontrolundersøgelser, saaledes at Kødet er rede til at gaa paa Markedet, naar Slagtningen er forbi; men en Mælkeundersøgelse, der delvis foregaar paa Laboratorier, maa jo nødvendigvis tage længere Tid, fordi der skal en Bakteriedyrkning til. Men naar man har baade en betryggende Kontrol med Besætningerne, og der tillige foretages en Laboratorieundersøgelse, faar man en mere effektiv Mælkekontrol, end man nu har, og den er efter min Mening lige saa nødvendig som Kontrollen med Kød og andre Levnedsmidler. Mælken er efter sagkyndiges Udsagn en farlig Smittekilde, som man ikke tilstrækkeligt kan have sin Opmærksomhed henledt paa.

I Bemærkningerne til Lovforslaget nævnes, at Gennemførelsen af en saadan Ordning vil være af Betydning for Afsætningen af Mejeriprodukter til Udlandet, og dette Hensyn synes jeg vejer tungt. Naar dette Lovforslag er gennemført, kan man i Konkurrencen paa det udenlandske Marked henvisse til, at vi har gjort alt, hvad vi kunde for at indføre Kontrol baade i Staldene og paa Mejerierne og ved Leveringen for at tilvejebringe det bedst mulige Produkt.

De danske Mejeriers Fællesorganisation har ønsket, at Loven skulde indskrænkes til, at der efter Fællesorganisationens Indstilling skulde kunne paabydes Foranstaltninger som f. Eks. Undersøgelse af Mælkeprøver fra Staldene, og denne Henstilling har Ministeriet rettet sig efter ved Udarbejdelsen af Lovforslaget. I tidligere Tider har Mælketsynet egentlig kun taget Sigte paa at konstatere Forfalskninger. Her gaar man imidlertid til et Forsøg paa gennem Lovgivning at fremhjelpe en sanitær Kontrol med Mælk og Mælkeprodukter. Det sker ved Paabud af en Kontrol, som adskillige Købstæder allerede har fundet det nødvendigt at etablere til Værn for Befolkningens Sundhed.

Det er alt, hvad der sker. Man gaar i Virkeligheden kun til i Lovgivning at udvikle, hvad der er paabegyndt for at skabe en større Ensartethed i Kontrollen end hidtil. Paa visse Omraader er den bestaaende Ordning af Kødkontrollen lagt til Grund. En Kommune faar efter Lovforslaget Ret til at forbyde Forhandling af Mælk fra Besætninger, der ikke er under offentlig Dyrlægekontrol. Nu har man rejst det Spørgsmaal, om det vil være rigtigt, at Kommunerne ansætter saadanne Dyr læger. Dette Spørgsmaal er i Virkeligheden løst i Praksis, idet, saa vidt mig bekendt, de Kommuner,